

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/46/2017
Identifikačné číslo spisu: 1514202726
Dátum vydania rozhodnutia: 11.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1514202726.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 36 432 105, zastúpeného JUDr. Jozefom Boledovičom, advokátom, so sídlom Úzka 578/4, 900 41 Rovinka, proti žalovanému: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o zaplatenie zmenkovej sumy 3 307,31 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/300/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 9. marca 2017, č. k. 4CoZm/17/2016-250, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 21. júna 2016, č. k. 1CbZm/300/2014-192 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz z 28. apríla 2014, č. k. 4Zm/50/2014-19 ponechal v platnosti a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy námietkového konania vo výške 466,22 eur.

2. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 9. marca 2017, č. k. 4CoZm/17/2016-250 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zmenka je stále, bez ohľadu na kauzu a funkcie, ktoré v sebe nesie, dokonalým, abstraktným skriptúrnym cenným papierom, ktorého oprávnený majiteľ nie je povinný preukazovať ani dôvod záväzku, ani výšku pohľadávky, ako to správne skonštatoval súd prvej inštancie poukazujúc na prepojenie zmenkového zákona a Občianskeho zákonníka (ustanovenie § 495) ako lex generalis. Zmenka bola predložená jej oprávneným majiteľom, ktorý svoj nárok preukázal nepretržitým radom indosamentov, ako aj splnením povinností podľa zmenkového zákona, ktoré sú potrebné na uplatnenie postihu proti indosantovi. Na žalobcu prešli všetky zmenkové práva, právo vyplniť bianko zmenku nevylučujú. Vzhľadom k tomu, že žalovaný ako indosant opomenul svoj garančný záväzok za zmenku vylúčiť, ďalšie kroky žalobcu boli len oprávneným výkonom jeho veriteľského práva k zmenke. Žalobca

vyplnil zmenku správne sumou, ktorá nie je v rozpore s priznanou výškou kauzálnej pohľadávky a splatnosť doplnil v súlade s dohodou o vyplňovacom práve. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že v čase kedy žalobca zmenku a kauzálnu pohľadávku nadobúdal, konal vedome na škodu žalovaného. Bol to žalovaný, ktorý prvýkrát zmenku rubopisoval bez vylúčenia garančného účinku a následné rubopisy v podstate kopirovali spôsob prevodu zavedený prvým indosantom. Žalovaný ako podnikateľ obchodujúci v bankovom sektore mal mať na zreteli prísnosť zmenkového práva a pri rubopisovaní zmienek mal možnosť svoj garančný účinok vylúčiť, čo však opomenul. Podľa odvolacieho súdu postup žalobcu, ktorý najprv vymáhal kauzálne pohľadávky neuvedomujúc si, že disponuje zmenkou, svedčí nielen o prvotnej neznalosti jeho práv, ale aj o jeho dobromyseľnosti. Krajský súd mal za to, že žalovaný sa v snahe napraviť svoje pochybenie pri rubopisovaní zmenky, snažil tvrdiť škodlivé či šikanózne správanie žalobcu, čo však preukázané nebolo, a preto kauzálne námietky účinné nie sú.

3. K rozhodnutiam Krajského súdu v Košiciach a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktoré predložil žalovaný, odvolací súd uviedol, že nedávajú žalovanému za pravdu. Najvyšší súd posúdil dovolanie žalovaného v inej veci ako prípustné z procesných dôvodov - pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, pričom sa dovolací súd nezaoberal hmotnoprávnou stránkou veci. Predložené rozhodnutia žiadnym spôsobom nepotvrdzujú tvrdenia žalovaného, keďže namiataný nedostatok odôvodnenia ako dôvod prípustnosti dovolania, je vadou, ktorou mohol trpieť rozsudok Krajského súdu v Košiciach, avšak v rozhodovanej veci sa tejto chyby súd prvej inštancie nedopustil. Odvolací súd uviedol, že záväzok žalovaného nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale vznikol ex lege z titulu garančného účinku indosamentu, ktorý vyhotovil bez vylúčenia garancie, ale nakoľko žalovaný sám spotrebiteľom nie je, bolo by v príkrom rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ by sa úspešne domáhal nárokov na právnu ochranu, aké prislúchajú len subjektom, ktoré sú v postavení spotrebiteľa.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dňa 3. mája 2017 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zmenkový platobný rozkaz vydaný súdom prvej inštancie z 28. apríla 2014, č. k. 4Zm/50/2014-19 v plnom rozsahu zrušuje. Podanie dovolania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. a ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.

5. Žalovaný uviedol, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že sa nevysporiadal so závermi zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu ústavne konformným spôsobom, celkom nedostatočne zdôvodnil prípustnosť kauzálnych námietok žalovaného a najmä sa vôbec nevysporiadal s názorom najvyššieho súdu, že konanie žalobcu je potrebné posúdiť aj v rozsahu šikanózneho výkonu práv a rozporu jeho konania s poctivým obchodným stykom. Žalovaný uviedol, že v celom konaní priznáva opomenutie vylúčenia garančného účinku zmenky, ktoré žalobca zneužíva v prebiehajúcich sporoch. Z vykonaných dôkazov podľa žalovaného dostatočne vyplýva, že žalobca sa dopustil pri nadobúdaní zmenky vedomého konania na škodu žalovaného v zmysle § 17 zmenkového zákona. Z tohto dôvodu je žalovaný toho názoru, že jeho kauzálne námietky sú prípustné. Odvolací súd žiadnym spôsobom nezohľadnil tvrdenia žalovaného v odvolaní, podľa ktorých zmenka uplatnená žalobcom voči žalovanému nemá žiadnu kauzu, keďže žalobca si prostredníctvom zmenky uplatňuje voči žalovanému právo na kompenzáciu nevykonalosti pohľadávok voči úverovým dlžníkom žalovaného, hoci takéto právo voči žalovanému nemá. Dovolateľ je toho názoru, že všetky vykonané dôkazy súd prvej inštancie vyhodnotil v rozpore s vtedy platným § 132 O. s. p. len izolovane jednotlivito a formálne a nie aj v ich vzájomnej súvislosti a v hlbšom kontexte.

6. Podľa dovolateľa vedomé konanie na škodu dlžníka sa v zmysle § 17 zmenkového zákona posudzuje z hľadiska subjektívneho vzťahu nadobúdateľa zmenky k prevodu zmenky v čase jej nadobudnutia, šikanózny výkon práva v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka sa posudzuje z hľadiska objektívnej spoločenskej prijateľnosti takéhoto konania, z hľadiska objektívnych celospoločenských hodnôt. Ustanovenie § 17 zmenkového zákona podľa žalovaného nelimituje súkromnoprávnou zásadu ekvity prejavenu v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka v zákaze šikanózneho zneužitia práva v

rozpore s dobrými mravmi. Ustanovenie § 17 zmenkového zákona predstavuje dodatočný prostriedok ochrany pred nepoctivým nadobúdateľom zmenky, ktorý pôsobí popri § 3 Občianskeho zákonníka nad jeho rámec a nie namiesto neho. Výklad súdov vylučuje mimoprávne pravidlá správania zakotvené vo všeobecnom predpise len preto, že zmenkový zákon obsahuje iné prostriedky obrany v § 17. Tento výklad je podľa žalovaného formalistický a nesprávny. Žalovaný uviedol, že ak súd ustanovenie § 17 zmenkového zákona interpretoval ako dôvod na vylúčenie aplikácie § 3 Občianskeho zákonníka, v podstate ho interpretoval ako prostriedok umožňujúci zneužitie zmenky. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí podľa dovolateľa ignoroval názor najvyššieho súdu vyjadrený v rozhodnutiach sp. zn. 2Obo/87/2009 a sp. zn. 2Obo/17/2009 a nevenoval zvýšenú pozornosť námietkach žalovaného v rozsahu konania žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom a šikanóznym výkonom práva. Zároveň uviedol, že legitímne očakával od odvolacieho súdu, že posúdi nesprávny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého na zmenkovo-právny vzťah nemožno aplikovať ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka ako *lex generalis*, keď zmenkový zákon ako *lex specialis* obsahuje už v ustanovení § 17 zmenkového zákona limitovanú reguláciu zneužitia práva, ktorá podľa okresného súdu vylučuje aplikáciu ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka. Konajúce súdy legalizovali také podnikanie, pri ktorom si obchodníci s pohľadávkami môžu odkúpiť od bánk pohľadávky voči ich úverovým dlžníkom za 26 % ich nominálnej hodnoty za účelom ich vymáhania od pôvodných dlžníkov a vzápätí zneužitím zmienek žiadať od banky, aj dlžníkov duplicitne po 100 % nominálnej hodnoty takto získaných pohľadávok v rozpore s kauzálnymi dohodami.

7. Žalovaný namietal aj skutočnosť, že odvolací súd namiesto toho, aby sa vysporiadal s právnym názorom najvyššieho súdu v zrušujúcom uznesení sp. zn. 2Obo/19/2014 ohľadne nutnosti posúdenia zmenky ako neplatnej, nakoľko v konaní uplatnená zmenka je zmenkou spotrebiteľskou, sa iba stotožnil s rozsudkom okresného súdu na konštatovanie o koncentračnej zásade námietkového konania. Konajúce súdy sa vo svojich rozhodnutiach zjavne vôbec spotrebiteľskou zmluvou nezaoberali. Podľa jeho názoru v zásadnej otázke posúdenia absolútnej neplatnosti dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke je rozsudok tak nesprávny, arbitrárny a nepreskúmateľný, že už len z tohto dôvodu je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť. Zároveň poukázal aj na zákon č. 438/2015 Z. z., ktorým boli novelizované viaceré zákony, vrátane Občianskeho súdneho poriadku a zákona zmenkového a šekového, pričom odvolací súd nesprávne a nezákonne neaplikoval novelizované ustanovenia, čím spor neposúdil v súlade s právnymi predpismi o ochrane spotrebiteľa, hoci je tak povinný urobiť zo zákona v každom štádiu konania bez ohľadu na koncentračnú zásadu zmenkového konania.

8. Podľa názoru žalovaného rozsudok odvolacieho súdu trpí vadou podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keď nepostupoval spôsobom stanoveným v zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu a spor rozhodol bez zdôvodnenia v rozsahu konania žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom a konania žalobcu smerujúceho k šikanóznemu výkonu práv a kauzálné námietky žalovaného nezákonne nepripustil, nezaoberal sa platnosťou zmenky, ktorá vznikla na základe spotrebiteľskej zmluvy. Dovolateľ zároveň uviedol, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu považuje za nezákonný a nepreskúmateľný podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., keď ignoruje doterajšiu rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, zásadné závery spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. R 93/2015 a závery z nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 457/2010.

9. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného z 21. júna 2017 navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol, pričom uviedol, že dovolanie nie je prípustné. Podľa žalobcu odvolací súd neznemožnil žalovanému realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uznesenia najvyššieho súdu uvádzané žalovaným nepredstavujú podľa žalobcu ustálenú rozhodovaciu prax s odkazom na uznesenie najvyššieho súdu zo 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017. Podané dovolanie nie je prípustné ani podľa § 421 C. s. p. s poukazom na ustanovenie § 422 ods. 1 C. s. p., nakoľko napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (3 307,31 eur) neprevyšuje sumu desaťnásobku minimálnej mzdy v čase začatia konania. Ku dňu začatia konania (k 4. februáru 2014) bola minimálna suma vo výške 352,- eur.

10. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej

aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť.

11. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolateľ videl dôvod prípustnosti dovolania v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná. Ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p.

12. S poukazom na ustanovenie § 48 ods. 3 C. s. p. je právny názor vyjadrený v rozhodnutí veľkého senátu pre senát dovolacieho súdu rozhodujúci vo veci záväzný. Z tohto dôvodu nie je vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu oprávnený posudzovať prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Preto sa dovolací súd obmedzil na posúdenie prípustnosti dovolania žalovaného podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

13. K dovolateľom uvádzaným vadám zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. vo veci rozhodujúci senát najvyššieho súdu konštatuje, že dovolacie námietky sú zhodné s námietkami, ktoré boli už predmetom dovolacieho prieskumu v skôr vydanom rozhodnutí (viď uznesenie najvyššieho súdu z 18. apríla 2017, sp. zn. 3Obdo/15/2017) a na záveroch v ňom uvedených dovolací súd zotrúva aj v rozhodovanej veci.

14. S poukazom na odlišnú úpravu dovolania účinnú od 1. júla 2016 na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016, ak dovolateľ v dovolaní namieta vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 C. s. p., musí v dovolaní jednoznačne uviesť, ktorou z väd zmätočnosti uvedenej pod písm. a/ až f/ je podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, poznačené a zároveň je jeho povinnosťou podľa § 431 ods. 2 C. s. p. uviesť, v čom konkrétne táto vada spočíva. Iba ak sú tieto podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu, či je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod aj skutočne daný. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitú dovolateľa resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predložennom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. Uvedené znamená, že nepostačuje, ak v rámci textu dovolania dovolateľ skonštatuje, že podľa jeho názoru je nejaký čiastkový záver odvolacieho súdu nepreskúmateľný, prípadne arbitrárny, avšak neuvedie, že týmto konkrétnym postupom odvolacieho súdu malo, resp. mohlo dôjsť k naplneniu dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. V prípade, ak dovolateľ tvrdenú vadu zmätočnosti vyššie uvedeným spôsobom v súlade s ustanovením § 431 C. s. p. nevymedzí, dovolací súd dovolanie odmietne v súlade s ustanovením § 447 písm. f/ C. s. p.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje, že preskúmavanie žalovaným vymedzeného dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je v zmysle kvalitatívnej stránky dovolania možné iba v časti, kde žalovaný namietal, že odvolací súd nepostupoval spôsobom uvedeným v zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu v identickom spore a v časti, kde žalovaný namietal, že odvolací súd nesprávne a nezákonne neaplikoval ustanovenie § 17 zákona zmenkového a šekového v znení zákona č. 438/2015 Z. z., v dôsledku čoho nepripustil kauzálne námietky žalovaného.

16. K námietke žalovaného, v zmysle ktorej odvolací súd nepostupoval spôsobom uvedeným v ním predložennom uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/19/2014, dovolací súd uvádza, že pri záväznosti iných súdnych rozhodnutí, je potrebné rozlišovať viazanosť súdu rozhodnutím nadriadeného súdu v rozhodovanej veci - tzv. kasačnú záväznosť a tzv. precedenčnú záväznosť s prihliadnutím na čl. 2 ods.

2 Základných zásad Civilného sporového poriadku a s poukazom na ustanovenie § 393 ods. 3 C. s. p. V posudzovanej veci sa nejedná o kasačnú záväznosť, nakoľko žalovaný sa v rozhodovanej veci domáha záväznosti odvolacieho súdu rozhodnutím najvyššieho súdu, ktoré bolo vydané v inej veci (síce ide o rozhodnutie vydané v spore medzi tými istými sporovými stranami - pozn. dovolacieho súdu).

17. Rovnako sa nejedná ani o precedenčnú záväznosť, pre ktorú je typické to, že pri nej existuje možnosť súdu nižšej inštancie nepodriaďiť sa právnomu názoru vyššej inštancie vtedy, keď - reflektujúc právne závery vyššieho súdu vyslovené v inej právnej veci - náležite v dobrej viere vysvetlí svoj právny odklon, predostrie svoje konkurujúce úvahy a začne s judikátom najvyššieho súdu zmysluplný právny dialóg, v rámci ktorého polemizuje s právnymi názormi vyššieho súdu a vysvetlí, prečo svoj právny názor považuje za lepšie zodpovedajúci podstate prejednávanej veci (viď uznesenie najvyššieho súdu z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/12/2016). Pre judikát (t. j. publikované rozhodnutie) je významný aj osobitný proces v podobe jeho prijatia kolégiom najvyššieho súdu a jeho publikovanie v Zbierke, ktoré mu priznáva osobitný význam. Výklad, ktorý sa podáva v publikovanom judikáte, nie síce právne záväzný, ale fakticky má vysokú vecnú autoritu. I keď judikatúra najvyššieho súdu nie je formálne záväzná, ipso iure normatívnu silu má, a to tak vo vertikálnej línii (voči súdom nižšej inštancie), ako aj v horizontálnej línii medzi jednotlivými senátmi a kolégiami najvyššieho súdu navzájom (viď uznesenie z 18. októbra 2016, sp. zn. 3Cdo/136/2016). Uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/19/2014, na ktoré poukazoval žalovaný, predstavuje jediné rozhodnutie, ktoré nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax, a ktoré nebolo prijaté obchodnoprávnym kolégiom najvyššieho súdu ako judikát, ktorý by bol publikovaný v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

18. Odvolací súd sa zároveň vysporiadal s právnou argumentáciou obsiahnutou v rozhodnutí, na ktoré poukazoval žalovaný, s ohľadom na jeho procesnú obranu. V relevantnej časti odôvodnenia svojho rozsudku odvolací súd uviedol (bod 45 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu), že z odôvodnenia predložených rozhodnutí nijako nevyplýva, že by žalovanému dávali za pravdu. Najvyšší súd prijal dovolanie žalovaného z procesného dôvodu, akým bolo nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu. Dovolací súd sa nezaoberal hmotnoprávnou stránkou veci. Dovolací súd mal výhrady voči nedostatočnému dokazovaniu vo veci námietok žalovaného, ktoré sú totožné s námietkami uplatnenými v tunajšom konaní. Tunajší súd sa veľmi podrobne zaoberal všetkými námietkami žalovaného a správne konštatoval oprávnenosť nároku žalobcu. Odvolací súd má za to, že žalovaným predložené rozhodnutia nijako nesvedčia jeho tvrdeniam, keďže namietaný nedostatok odôvodnenia, ktorý akceptoval najvyšší súd ako dôvod dovolania, je vadou ktorou mohol trpieť rozsudok Krajského súdu v Košiciach, avšak tunajší súd prvej inštancie sa tejto chyby nedopustil. Je potrebné konštatovať tiež to, že dovolací súd sa nijako nevyjadruje k hmotnoprávnym okolnostiam veci, teda nepotvrďuje názor žalovaného v skutkových tvrdeniach.

19. Postup odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené (viď bod 18 vyššie) nemožno považovať za rozporný s právom na spravodlivý proces. Zároveň dovolací súd považuje tvrdenie odvolacieho súdu, že v rozhodnutí predloženým žalovaným bolo rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zrušené z procesných dôvodov (a nie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci), za správne. Z odôvodnenia rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obdo/19/2014 je zrejmé, že v rozhodovanej veci zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z procesných dôvodov, konkrétne pre nedostatok jeho odôvodnenia, v dôsledku čoho považoval rozsudok Krajského súdu v Košiciach za arbitrárny. Preto nemožno dospieť k záveru, že by odvolací súd v rozhodovanej veci postupoval v rozpore s názorom, ktorý vyslovil najvyšší súd v uznesení sp. zn. 2Obdo/19/2014. Tvrdenie žalovaného, že najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí vyslovil právny záver týkajúci sa hmotného práva ohľadne charakteru zmienek indosovaných žalovaným, je nielen nesprávne, ale aj zavádzajúce. V uvedenom rozhodnutí najvyšší súd nad rámec dôvodov pred zrušením rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach (nedostatok odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku) uviedol iba svoj názor, že sa mu z obsahu spisu javí, že môže ísť o spotrebiteľskú zmenku. Najvyšší súd v danom rozhodnutí však neuviedol právny záver, že sa jedná o spotrebiteľskú zmenku, z akých dôvodov dospel k záveru o spotrebiteľskej zmenke a aké to vyvoláva právne následky.

20. Za nedôvodnú vyhodnotil dovolací súd aj námietku žalovaného týkajúcu sa nesprávneho a nezákonného aplikovania ustanovenia § 17 zákona zmenkového a šekového. Dovolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom krajský súd skonštatoval, že žalovanému neprislúcha ochrana pred zneužívaním spotrebiteľskej zmenky, keďže záväzok žalovaného nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ale vznikol ex lege z titulu garančného účinku indosamentu, ktorý vyhotovil bez vylúčenia garancie, ale nakoľko žalovaný sám spotrebiteľom nie je, bolo by v príkrom rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ by sa úspešne domáhal nárokov na právnu ochranu, aké prislúchajú len subjektom, ktoré sú spotrebiteľmi. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj jeho aplikáciu ustanovenia § 17 ods. 1 a 2 zákona zmenkového a šekového v znení účinnom od 23. decembra 2015 nemožno považovať aj s poukazom na účel zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým bolo zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi a zamedziť zneužitiu právneho inštitútu zmenky proti spotrebiteľom, za svojvoľné, arbitrárne alebo nelogické s ohľadom na dovolateľom vymedzený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí reagoval na podstatné odvolacie námietky žalovaného a za porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného (viď napr. I. ÚS 673/2014, II. ÚS 27/2008, III. ÚS 167/2013).

21. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej s ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p. Preto najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

22. Dovolací súd nad rámec uvedeného uvádza, že v rozhodovanej veci prichádzalo do úvahy aj odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e/ C. s. p., keďže žalovaný k dovolaniu nedoložil doklad preukazujúci, že zamestnanci JUDr. S. U. a Mgr. V. N., ktorí v jeho mene spísali a podpísali dovolanie, dosiahli vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou.

23. Vzhľadom na zákonnú povinnosť uvedenú v ustanovení § 429 C. s. p., ak je dovolateľ zastúpený advokátom podľa § 429 ods. 1 C. s. p., je jeho povinnosťou už pri podaní dovolania (najneskôr však do uplynutia lehoty na podanie dovolania) doložiť plnomocenstvo na zastupovanie v dovolacom konaní. Rovnaká povinnosť, aká vyplýva dovolateľovi zastúpenému v dovolacom konaní advokátom, sa vzťahuje aj na konanie, resp. zastúpenie dovolateľa v zmysle § 429 ods. 2 C. s. p. a dovolateľ musí už pri podaní dovolania (najneskôr však do uplynutia lehoty na podanie dovolania) v každom konkrétnom prípade preukázať, že sú splnené zákonné predpoklady pre konanie v zmysle výnimky z povinného právneho zastúpenia dovolateľa advokátom uvedenej v ustanovení § 429 ods. 2 C. s. p. V prípade dovolateľa - právnickej osoby konajúcej prostredníctvom svojho zamestnanca musí byť v zmysle § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p. dovolanie spísané osobou s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa, dovolateľ musí priložiť poverenie udelené zamestnancovi na konanie v jeho mene v dovolacom konaní a zároveň musí dovolateľ pripojiť k dovolaniu doklad preukazujúci splnenie podmienky právnického vzdelania druhého stupňa zamestnanca oprávneného konať v jeho mene v dovolacom konaní. Ak dovolanie obsahuje uvedené kumulatívne náležitosti, resp. prílohy, sú splnené zákonné predpoklady pre výnimku z povinného zastúpenia dovolateľa advokátom podľa § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p. Absencia poverenia udeleného zamestnancovi na konanie v mene dovolateľa v dovolacom konaní alebo absencia dokladu preukazujúceho splnenie podmienky právnického vzdelania druhého stupňa zamestnanca oprávneného konať v mene dovolateľa v dovolacom konaní má za následok odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. e/ C. s. p. Dovolateľ uvedeným spôsobom nepostupoval napriek tomu, že odvolací súd v poučení dovolaním napadnutého rozsudku z 9. marca 2017, č. k. 4CoZm/17/2016-250 v súlade s ustanovením § 393 ods. 1 C. s. p. poučil strany o prípustnosti dovolania, o lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a o povinnom zastúpení dovolateľa v dovolacom konaní advokátom.

24. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.